

Теоретико-методологічною основою викладених положень вважаємо сучасну світову економічну науку, «від якої, — за існуючими переконаннями, — залежить життя на Землі» [1, с.394]. Отже, наукові теорії, зокрема економічні, сприятливі для продовження життя на Землі, є життєствердними, рятівними, а несприятливі чи ворожі — смертоносними.

Економічна наука покликана і спроможна стати рятівним знанням за умови виокремлення в її структурі складової, завдяки якій триватиме життя на Землі. Цією складовою є фізична економія, котра стверджує: «додаткова вартість є додаткова енергія Сонця, що споживається землянами через землеробство» [1, с. 395]. Що стосується політичної економії, то потрібна субординація: впливаючи з фізичної економії, політична має підпорядковуватися їй і доповнювати її.

Таким чином, облік, статистика, інші функції надають для управління економічну інформацію, котра є (або не є) рятівною. Якраз тут заховано найпосутніший «ключ» до осягнення новітньої інформаційної (включно з обліковою, статистичною тощо) парадигми.

Збагнути її рятівну сутність можна, спираючись тільки на природничі засади фізичної економії. З огляду на це облік у XXI ст. має розвиватися в руслі формування й утвердження рятівного економічного знання.

Список використаної літератури

1. Руденко М.Д. Енергія прогресу (Нариси з фізичної економії). — Тернопіль: Джура, 2004. — 412 с.
2. Wille Joachim. Menschheit braucht bald zwei Planeten // Frankfurter Rundschau, 15.05.2012.

УДК336.22.02:339.923:061.1ЄС

Руслан Щава,
к.н.держ.упр., докторант кафедри
міжнародного обліку і аудиту,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ФІСКАЛЬНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ АДАПТАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ

У контексті імперативу забезпечення економічного зростання, високих темпів суспільного відтворення та соціальної справедливості в суспільстві, особливого значення набуває проведення держа-

вою ефективної фінансової політики, зокрема — шляхом формування та реалізації виваженої податкової політики. При цьому стратегічне прагнення України інтегруватися до європейської спільноти має бути враховано під час здійснення державного регулювання внутрішніх соціально-економічних процесів, що вимагає коригування цілей і завдань податкової політики з урахуванням не тільки сформованого національного фіскального суверенітету, а й наднаціональних інтересів Європейського Союзу (ЄС) та сучасних тенденцій фінансової глобалізації у світі. Узгодження стратегічних орієнтирів при формуванні єдиного економічного простору на європейському континенті обумовлює необхідність трансформації інструментів вітчизняної податкової практики відповідно до вимог європейських стандартів, спрощення системи оподаткування, усунення подвійного оподаткування та податкових бар'єрів у торгових відносинах, запобігання податковим правопорушенням тощо.

Аналіз ефективності податкової політики останніх років і думок науковців щодо доцільності та раціональності Податкового кодексу показав, що існує ще безліч недоопрацювань у цій сфері, які сприятимуть гальмуванню інтеграційних процесів і зближенню вітчизняного та європейського бізнесу.

Вітчизняні науковці зазначають, що аби досягти максимального рівня ефективності податкової політики, необхідно, насамперед: завоювати довіру суспільства та платників податків (тобто переконати громадян у тому, що сплата податків є конституційним і громадським обов'язком, турботою про пенсіонерів і наступні покоління, ознакою цивілізованості суспільства); створити високопрофесійну автоматизовану податкову службу; досягнути вдосконалення і прийняття прозорих та зрозумілих нормативно-правових актів, які відповідають вимогам ЄС, і процедур податкового адміністрування; запровадити механізм поетапного скорочення податкового тягаря; підвищити податкову культуру платників податків; вдосконалити кадрову політику та систему оплати праці працівників податкових органів; автоматизувати всі процеси адміністрування податків; створити єдину, високопрофесійну, етичну команду.

Погоджуючись з думками науковців, автор вважає, що всі ці заходи є украй важливими, проте, першочерговим завданням у реформуванні аспектів податкової політики є зміна податкового законодавства, яка врахує не лише сучасні умови господарювання, а й вимоги європейського законодавства.

Важливо також зазначити, що адаптація законодавства — це лише перший етап, який передбачає приведення складу податків,

їх елементів до встановлених стандартів з урахуванням національних особливостей податкового законодавства. Наступним етапом повинна бути гармонізація податкової політики, що передбачає узгодження загальних підходів до розробки податкової політики, дотримання спільних принципів, забезпечення їх відповідності. На третьому етапі відбувається уніфікація податкової політики — це введення в дію обов'язкових для виконання єдиних правових норм у сфері оподаткування під час реалізації спільної податкової політики. Основними пріоритетами політики податкової гармонізації, що проводиться на сучасному етапі в ЄС, є ліквідація неефективних елементів податкових систем і відмова від номінального податкового суверенітету країн — членів ЄС. Одночасно, концепція податкової гармонізації припускає збереження самобутності національних податкових систем і не передбачає повної стандартизації порядку стягування податків у ЄС. Кожна країна користується суверенним правом самостійно визначати структуру, механізми обчислення та стягнення податків на її території. Однак, неузгоджені дії держав при встановленні податків призводять до існування відмінностей між країнами на рівні податкового навантаження, якому піддаються платники податків, що здійснюють економічну діяльність на їх території.

Таким чином, сучасними проблемами здійснення податкової політики в Україні залишаються складність і суперечливість податкового законодавства, внесення численних змін до податкових законів, надмірне податкове навантаження на платників податків, зниження ділової активності суб'єктів господарювання, численні конфлікти між контролюючими органами у сфері оподаткування та платниками податків, значні масштаби тонізації економіки тощо.

Намір України інтегруватися в європейський економічний і політичний простір зумовлює необхідність не тільки адаптації вітчизняного законодавства до вимог ЄС, але й його гармонізації та уніфікації. Зважаючи на позитивний досвід країн — членів ЄС, основними напрямками трансформації податкової політики України є: упровадження норм ЄС у сфері оподаткування в національну правову систему та податкову практику; удосконалення принципів податкової політики, а також модифікація структури національної структури за видами податків відповідно до європейських стандартів; забезпечення системного й ефективного функціонування режиму внутрішнього оподаткування та процесу адміністрування податків.